

अन्यच्च ।

“तीन्नाकुमुदतीमन्दाकन्दोवत्यस्तु षड्जगाः ।
दयावती रञ्जनो च रतिका ऋषभे स्थिताः ॥
रौद्री क्रोधा च गान्धारे वयिकाय प्रसा-

रिणी ।

प्रोतिष्ठ मार्जनीत्येताः श्रुतयो मध्यमाश्रिताः ॥
क्षिती रक्ता च सन्दीपन्यालापिन्यपि पञ्चमे ।
मदन्ती रोहिणी रम्येत्या धैवतसंश्रयाः ।
उषा च क्षीमिणीति हे निषादे वसतः श्रुती ॥”

इति सङ्गीतरत्नाकरः ॥

श्रुतिकटः, पुं, (श्रुतिं कटतीति । कट् + अच् ।)
प्राञ्चक्रोष्ठः । अहिः । पापशोधनम् । इति
मेदिनी ॥

श्रुतिकटुः, पुं, (श्रुतौ कटुः ।) कठोरशब्दः ।
बलङ्कारस्य दोषविशेषः । यथा,—

“श्रुतिकटुश्चातमंस्तरिक्रमोत्थनचिताकवि-
चुष्टविमत्सिकाः ।” उदाहरणम् ।

“वाचा मधुरया तन्वि स्मितापाङ्गतरङ्गया ।
मनावदनमुत्तोत्स्य कार्त्तार्थं कुरु माट्टशाम् ॥”

इति काव्यचन्द्रिका ॥

श्रुतिकथितः, त्रि, (श्रुतौ कथितः ।) श्रुत्युक्तः ।
वेदोक्तः । इति लोकप्रसिद्धिः ॥

श्रुतिजीविका, स्त्री, (श्रुतिरेव जीविका यस्याः ।)
धर्मशास्त्रम् । यथा,—

“स्मृतिर्धर्मसंहिता च संहिता श्रुतिजीविका ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥

वेदजीवनोपायश्च ॥

श्रुतितत्परः, त्रि, (श्रुतौ तत्परः ।) सकर्णः । इति
जटाधरः ॥ वेदाभ्यासरतश्च ॥

श्रुतिधरः, त्रि, (श्रुत्या श्रवणमात्रेण धरतीति ।
धृ + अच् । श्रुतिमावधारकः । श्रवणमात्रे-
णाभ्यासकर्त्ता ।) यथा, गीतगोविन्दे । १ । ४ ।

“स्पर्ही कोऽपि न विभ्रुतः श्रुतिधरो धीयो कविः
क्षमापतिः ॥”

तदीयधं यथा,—

हरिकृवाच ।

“हस्तिकर्णस्य वै मूलं गृहीत्वा चूर्णयेद्हर ।
सर्वरोगविनिर्मुक्तं चूर्णं पलशतं शिव ॥
सक्षीरं भक्षितं कुर्यात् सप्ताहेन हृषध्वज ।
नरं श्रुतिधरं शूरं सृगेन्द्रगतिविक्रमम् ॥
पद्मगौरप्रतीकांशं युक्तं दशशतायुषा ।
षोडशाब्दाकृतिं विप्र सततं दुग्धभोजितम् ॥
मधुसर्पिःसमायुक्तं जम्बमायुष्करं भवेत् ।
तज्जम्बं मधुना सार्धं दशवर्षसहस्रिणम् ।
कुर्यान्नरं श्रुतिधरं प्रमदाजनवत्प्रभम् ॥”

इति गारुड १८१ अध्यायः ॥

श्रुतिवर्जितः, त्रि, (श्रुत्या वर्जितः ।) वधिरः ।
इति जटाधरः ॥ वेदरहितश्च ॥

श्रुतिवेधः, पुं, (श्रुतेः कर्णस्य वेधो यत्र ।) कर्ण-
वेधः । तस्य विहितकालो यथा दीपिकायाम् ।

“नो जन्मेन्दुममाससृथैरविजन्माजाहसुतापुते
शस्त्रोर्जं लघुयुग्मविष्णुसदुभे स्वात्युत्तरादित्यभे

सौम्येस्त्रयायत्रिकोणकण्टकगतेः पापेस्त्रिनाभा-
रिगे-

रोजोऽब्दे श्रुतिवेध इत्यसितमे लग्ने तु काले
शुभे ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

अन्यच्च । तत्र तिथयः रिक्ताभिन्नाः प्रशस्ताः ।
वाराः बृहस्पतिबुधशुक्राणां प्रशस्ताः । नक्ष-
त्राणि अश्विनौ रेवती हस्ता चित्रा पुनर्वसु-
धनिष्ठा मृगशिरः पुष्यः श्रवणानुराधा उत्तर-
फलगुनी उत्तराषाढा उत्तरभाद्रपदस्वाती ।
लग्नानि वृषतुलाधनुर्मीनसंज्ञकानि । अयुग्म-
वर्षे । जन्ममासचैत्रपौषाग्रहायणभित्रमासाः
प्रशस्ताः । शुक्लपक्षे चन्द्रतारादिशुद्धौ हरि-
शयनभित्रकाले कालशुद्धौ श्रुतिवेधः कार्यः ।
इति ज्योतिषम् ॥

श्रुतिस्फोटः, स्त्री, (श्रुतिं स्फोटयतीति । स्फुट् +
अच् । टाप् ।) कर्णस्फोटः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

श्रुवः, पुं, (श्रु + कः ।) यागः । इति जटाधरः ॥
स्रुवे, स्त्री । इति केचित् ॥

श्रुवा, स्त्री, स्रुवा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रुवाह्वः, पुं, विकङ्कतह्वः । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रुवाह्वः, पुं, विकङ्कतह्वः । इति राजनिर्घण्टः ॥
श्रेढी, स्त्री, अङ्गविशेषः । भिन्नं भिन्नं यत्किञ्चिद्-
द्रव्यादिकमेकैकियते तद्वर्णनायाः श्रेढ्या मिश्र-
प्रायत्वात्तद्वर्णनान्तरमारम्भः श्रेढीव्यवहारः ।
इति मुनोश्चरगणककृतलीलावतीटीका ॥ अ-
स्याद्यसूत्रं यथा । अथ श्रेढीव्यवहारे करण-
सूत्रम् ।

“सैकपदद्वयपदार्थमथेका-

यङ्गयुतिः किल संकलितास्या ।

सा द्वियुतेन पदेन विनिर्गो

स्यात् त्रिहृता किल संकलितैक्यम् ॥”

उदाहरणम् ।

“एकादीनां नवान्तानां पृथक् संकलितानि मे
तेषां संकलितैक्यश्च प्रचल्य गणक द्रुतम् ॥”

न्यासः । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ ।

लब्ध्यान्ते तेषां संकलितानि । १ । ३ । ६ । १० ।

१५ । २१ । २८ । ३६ । ४५ । अथ तेषां संक-

लितैक्यानि । १ । ४ । १० । २० । ३५ । ५६ ।

८४ । १२० । १६५ । तस्य श्रेषसूत्रं यथा ।

करणसूत्रं सार्धमायार्थं ।

“पादाक्षरमिते गच्छे गुणवर्गफलस्यै द्विगुणे ।

समहृत्तानां संख्या तद्वर्गो वर्गवर्गश्च । स्वस्व-

पदोनी स्यातां चर्धसमानाश्च विषमाणाम् ॥”

उदाहरणम् ।

“समानां महत्तुल्यानां विषमाणां पृथक् पृथक् ।

हृत्तानां वद मे संख्यामनुष्टुप्कृन्दसां द्रुतम् ॥”

न्यासः उत्तरो द्विगुणः गच्छे ८ लब्ध्या सम-

हृत्तानां संख्या २५६ । तथार्धसमानश्च ६५२८०

विषमाणाश्च ४२८४८० । १०६० । इति लीलावती ॥

श्रेणिः, पुं, स्त्री, (अयति श्रूयते वा । श्रि +

“वर्हिन्श्रियुद्रिति ।” उणा० ४ । ५१ । इति

णिः ।) निष्क्रिद्रपङ्क्तिः । तत्पर्यायः । पङ्क्तिः २
श्रेणी ३ विष्णोली ४ वीथी ५ आलिः ६
पालिः ७ आवलिः ८ आली ९ पाली १०
आवली ११ वीथिः १२ वीथिका १३ राजी १४
राजिः १५ रेखा १६ लेखा १७ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, कुमारः । ५ । ८ ।

“न पटपदश्रेणिभिरेव पङ्कजं

सशैवलासङ्गमपि प्रकाशते ॥”):

समानशिल्पिसंहतिः । इति मेदिनी ॥ कोम्यानि
इति इङ्गरेजीयभाषा ॥ सैकपात्रम् । इति
विश्वः ॥

श्रेणिकाः, पुं, मगधदेशीयराजविशेषः । इति
हैमचन्द्रः ॥

श्रेणी, स्त्री, (श्रेणि + कृदिकारादिति ङीष् ।)

श्रेणिः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रघुः ।

१ । ४१ ।

“श्रेणीवन्धात् वितन्वद्भिरस्तृणां तोरणसजम् ।
सारसैः कलनिर्झादैः कचिदुन्नमिताननी ॥”

श्रेयः, [स] स्त्री, (इदमनयोरतिशयेन प्रशस्यम् ।

प्रशस्य + ईयसुन् । “प्रशस्यस्य श्रः ।” ५ । ३ ।

६० । इति श्रः ।) धर्मम् । सुक्तिः । इत्यमरः ॥

(चतुर्वर्ग एव श्रेयः । यथा, मनुः । २ । २२४ ।

“धर्मार्थावुच्यते श्रेयः कामार्थो धर्म एव च ।

अथ एवेह वाश्रेयस्त्रिवर्ग इति तु स्थितिः ॥”

“धर्मार्थकामात्मकः परम्पराविरुद्धस्त्रिवर्ग एव

पुरुषार्थतया श्रेय इति विनिश्चयः । एवञ्च

बभूवुन् प्रत्युपदेशो न मुमुचून् । मुमुचूषान्तु

मोक्ष एव श्रेयः इति पठे वक्ष्यते ।” इति

तट्टोकायां कुल्लूकः ॥) शुभम् । इति मेदिनी ॥

(यथा, रघुः । १ । ७८ ।

“प्रतिवधाति हि श्रेयः पूज्यपूजाव्यतिक्रमः ॥”)

श्रेयसी, स्त्री, (इयमनयोरतिशयेन प्रशस्या ।

प्रशस्य + ईयसुन् । प्रशस्यस्य श्रः । उगित्वात्

ङीप् ।) हरीतकी । पाठा । करिपिपली ।

इत्यमरः ॥ राज्ञा । इति विश्वः ॥ शुभयुक्ता च ॥

श्रेयांसः, पुं, हत्ताहंदिशेषः । इति हैमचन्द्रः ॥

श्रेयान्, [स] त्रि, (अयमनयोरतिशयेन प्रशस्यः ।

प्रशस्य + ईयसुन् । “प्रशस्यस्य श्रः ।” ५ । ३ । ६० ।

इति श्रः ।) श्रेष्ठः । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः ।

१० । ११२ ।

“प्रतिग्रहाच्छिलः श्रेयांस्ततोऽप्युच्छः प्रशस्यते ॥”

शुभयुक्तश्च ॥

श्रेष्ठः, स्त्री, (अयमेवामतिशयेन प्रशस्यः ।

प्रशस्य + इष्टन् । प्रशस्यस्य श्रः ५ । ३ । ६० ।

इति श्रः ।) गोदुग्धम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

श्रेष्ठः, पुं, (प्रशस्य + इष्टन् ।) कुबेरः । नृपः ।

द्विजः । इति शब्दरत्नावली ॥ विष्णुः । इति

तस्य सहस्रनामस्तोत्रम् ॥ (महादेवः । यथा,

महाभारते तस्य सहस्रनामस्तोत्रे । १३ । १७ । ४० ।

“विश्वरूपः स्वयं श्रेष्ठो बलवीरो बलो गणः ॥”)

श्रेष्ठः, त्रि, (प्रशस्य + इष्टन् ।) प्रशस्तः । वरः ।

(यथा, रामायणे । २ । १ । २० ।